Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.1A770050225

Lietvedības Nr.1A/25/1301/26

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025.gada 19.decembrī

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese Karīna Kraveca

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /Persona A/ sūdzībā par Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas priekšnieka Jura Lūkasa 2025.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.RPP-25-1756-ls.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas (turpmāk – RVPP) inspektore /Persona C/ pieņēma lēmumu par procesa uzsākšanu un soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.RP00501431 (turpmāk – Amatpersonas lēmums) par to, ka 2025.gada 22.martā, plkst.15.57, transportlīdzeklis BMW X5, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), tika vadīts /Adrese C/, virzienā no Vižņu ielas uz albatrosa ielu, Rīgā, ar ātrumu 51 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 30 km/h, tādejādi pārkāpjot 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 102.punkta noteikumus, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 55.panta ceturtajā daļā.

Pārkāpums fiksēts ar tehnisko līdzekli autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci EUNOMIA SM21 Nr. SM00000026 (turpmāk – Mērierīce), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h, ja transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir mazāks par 100 km/h. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 48 km/h.

Ar minēto lēmumu par pie atbildības saucamo personu atzīts /Persona A/ un piemērots administratīvais sods – naudas sods 8 naudas soda vienības jeb 40 EUR.

[2] Par Amatpersonas lēmumu /Persona A/ iesniedza sūdzību augstākai amatpersonai.

[3] Ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas priekšnieka Jura Lūkasa (turpmāk – Iestāde) 2025.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.RPP-25-1756-ls (turpmāk – Iestādes lēmums) Amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidīta.

[4] Par Iestādes lēmumu /Persona A/ (turpmāk – Iesniedzējs) iesniedza sūdzību tiesā, kurā, lūdz tiesu atcelt Iestādes lēmumu un izvērtēt Iesniedzēja izteiktos iebildumus attiecībā uz pārkāpuma fiksācijas vietu ārpus ceļa zīmes darbības zonas, kā arī izvērtēt Iestādes rīcības juridisko pamatotību – proti, vai pašvaldības policijai vispār ir tiesības piemērot administratīvo sodu pārkāpumiem, kas fiksēti automātiskā režīmā bez transportlīdzekļa apstādināšanas un bez tiešas autovadītāja identificēšanas.

Sūdzība pamatota ar šādiem apstākļiem:

[4.1] Iestāde, pieņemot lēmumu vērtējusi visu lietas materiālu kopumu, taču savā atbildē RVPP nepiedāvāja Iesniedzējam iepazīties ar visu materiālu kopumu, kā arī nenodrošināja iespēju iepazīties ar kādiem citiem lietas pierādījumiem.

Tāpat arī, gaidot RVPP atbildi, Iesniedzējs personīgi apmeklēja pārkāpuma fiksēšanas vietu, izmantojot protokolā norādītās GPS koordinātes.

[4.2] Pārbaudot situāciju uz vietas, Iesniedzējs konstatēja, ka konkrētā vieta atrodas ārpus ceļa zīmes "30 km/h" darbības zonas. Līdz ar to Iesniedzējam radušās pamatotas šaubas arī par norādītā ātruma ierobežojuma piemērojamību konkrētajā vietā, secīgi, par fotoradara fiksētā mērījuma atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

[4.3] 2025.gada 25.aprīlī Iesniedzējs saņēma atbildi no RVPP Kontroles un tiesiskās uzraudzības nodaļas, kurā Iesniedzējam tika sniegta iespēja lejupielādēt papildus lietas fotomateriālus, kuros bija iekļauts arī videomateriāls bez tehniskajiem uzrakstiem, kurā pilnībā redzams Iesniedzēja transportlīdzeklim atbilstošs valsts reģistrācijas numurs. Taču Iesniedzēja paustās šaubas un iebildumi par pārkāpuma fiksāciju, tika atstāti bez atbildes, neizskatot tos pēc būtības.

[5] Ar Rīgas pilsētas tiesas tiesneses 2025.gada 15.maija lēmumu lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2025.gada 19.decembrī, nosakot nolēmuma pieejamības datumu 2025.gada 19.decembris. Vienlaicīgi noteikts termiņš papildus paskaidrojumu un lūgumu iesniegšanai līdz 2025.gada 1.decembrim, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2025.gada 15.maijā.

[6] 2025.gada 14.novembrī tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi, kuros, cita starpā, norādīts, ka konkrētā gadījumā pārkāpuma konstatēšana veikta atbilstoši normatīvajiem aktiem un videoierakstā redzamā informācija sniedz pietiekamu pamatojumu Transportlīdzekļa identificēšanai un pārkāpuma fakta apstiprināšanai.

[6.1] Norāda, ka ceļa zīmes ir uzstādītas Tralera ielā no Vižņu ielas un virzienā no Albatrosu ielas. Ņemot vērā Mērierīces video kameras platleņķi un tālumā esošo objektu tuvināšanu, tad uzņemtie attēli un video ar transportlīdzekļiem, to atrašanās vieta var vizuāli atšķirties no esošā dabā.

[6.2] Attiecībā uz Iesniedzēja argumentu, ka viņam nav dota iespēja iepazīties ar lietas materiāliem, Iestāde paskaidro, ka lietā esošie pierādījumi – fotouzņēmumi un videoieraksts, kas uzņemti pārkāpuma konstatēšanas laikā, pierāda Transportlīdzekļa vadītāja pārkāpumu. Fakts, ka Iesniedzējs, saņemot Iestādes lēmumu, nebija iepazīstināts ar visiem pierādījumiem, neizslēdz pierādījumu esamību. Kā arī 2025.gada 25.aprīlī iesniedzējam uz elektronisko pasta adresi nosūtīta vēstule ar hipersaiti, kurā Iesniedzējam bija iespējamība iepazīties ar lietā esošajiem fotoattēliem un videomateriālu.

[6.3] Iestāde nav konstatējusi apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļu, atzīst, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet Iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

AAL 5.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

AAL 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Saskaņā ar AAL 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

[8] Sūdzības Iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par to, ka nav ievērojis CSN 102.punktā noteiktās prasības, par ko atbildība paredzēta CSL 55.panta ceturtajā daļā.

CSN 102.punkts nosaka, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi, ievērojot šo noteikumu 99.punktā minētos nosacījumus, drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto ātrumu.

CSL 55.panta ceturtā daļa nosaka, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības, ar pierādījumiem lietā ir jākonstatē visas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes – objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi.

Atbilstoši AAL 225.panta nosacījumiem, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kuri nodibināti ar pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā vai kurus saskaņā ar šā likuma 88.pantu nav nepieciešams pierādīt. Tiesa spriedumu drīkst pamatot tikai ar tādiem apstākļiem, par kuriem procesa dalībniekiem ir bijusi iespēja mutvārdos vai rakstveidā izteikt savu viedokli.

[9] AAL 90.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši AAL 94.pantam tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[10] CSL 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības; 25.panta trešajā daļā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

[10.1] Tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka Amatpersonas lēmumā norādītajā laikā un vietā Iesniedzējs vadījis Transportlīdzekli. Strīds pastāv par to, vai Iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[10.2] CSL 38.panta pirmā daļa nosaka, ka satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem, luksoforiem, transporta un gājēju plūsmas nožogojumiem un citiem tehniskajiem līdzekļiem, kas atbilst Latvijā

obligāto standartu un citu normatīvu prasībām.

Kā atzinis Senāts, ceļa zīmes ir īpaša veida administratīvie akti, kas ietver vispārēju rīkojumu (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010. gada 22. februāra lēmums lietā Nr. A42553907. SKA-101/2010., 12. punkts*). Proti, ceļa zīmes regulē nenoteikta skaita satiksmes dalībnieku rīcību nenoteikta skaita gadījumos. [..].

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Transportlīdzekļa vadītājam uzlikts pienākums obligāti ievērot un izpildīt CSN un CSL prasības tieši un nepaplašināti katrā konkrētā gadījumā.

[10.3] Iesniedzējs norāda, ka Amatpersonas lēmumā norādītās pārkāpuma GPS koordinātes, neatbilst faktiskiem apstākļiem, proti, pārkāpuma vieta atrodas ārpus ceļa zīmes "30 km/h" darbības zonas, līdz ar ko Iesniedzējam pastāv šaubas par norādītā ātruma ierobežojuma piemērojamību konkrētajā vietā, secīgi, par fotoradara fiksētā mērījuma atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

[11] Saskaņā ar CSL 43.^{4} pantu "Braukšanas ātruma kontrole" un 83.pantu "Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā" policija, t.sk., Iestāde, veic ātruma kontroli ar šim nolūkam paredzētajiem tehniskajiem līdzekļiem. Administratīvā pārkāpuma process tiek veikts, pamatojoties uz fiksētajiem pierādījumiem – fotoattēliem un videoierakstu.

Izskatāmajā gadījumā Transportlīdzekļa braukšanas ātrums tika fiksēts ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci EUNOMIA SM21 Nr. 0x00046E91 SM00000026, kura verificēta līdz 2025.gada 28.augustam.

[11.1] Atbilstoši normatīvajiem aktiem mērierīce veic pārkāpuma fiksāciju, izmantojot video plūsmu, no kuras tiek iegūti fotoattēli. No fiksētā videoieraksta tiek izveidots fotoattēls, un kā primārais pierādījums tiek izvēlēts attēls, kurā fiksēts lielākais pārkāpuma izdarīšanas laikā konstatētais ātrums.

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrijas Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir veicis pārbaudi par Mērierīces atbilstību normatīvo aktu prasībām (akts Nr. 2024-37). Pārbaude veikta saskaņā ar likuma "Par mērījumu vienotību" 10.^{1} panta pirmo un otro daļu, trešās daļas 2.punktu un sesto daļu, un pārbaudes laikā neatbilstības nav konstatētas. Līdz ar to nav pamata apšaubīt Mērierīces darbības precizitāti un iegūto datu ticamību.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pārkāpuma konstatēšana ir veikta atbilstoši normatīvajiem aktiem, un videoierakstā redzamā informācija sniedz pietiekamu pamatojumu Transportlīdzekļa identificēšanai un administratīvā pārkāpuma fakta apstiprināšanai.

[11.2] Izvērtējot lietas materiālus, tajā esošos fotoattēlus un video ierakstu, tiesa secina, ka ar Amatpersonas lēmumu, fotoattēliem, videoierakstu, pierādīts, ka 2025.gada 22.martā, plkst.15.57, Transportlīdzeklis, tika vadīts /Adrese C/, virzienā no /Adrese B/ uz /Adrese A/, ar ātrumu 51 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 30 km/h.

Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā pamatoti konstatēts, ka nav ievērotas CSN 102.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta CSL 55.panta ceturtajā daļā.

Tiesa pilnīgi piekrīt Iestādes norādītajam, ka videoierakstā redzamā informācija sniedz pietiekamu pamatojumu Transportlīdzekļa identificēšanai un pārkāpuma fakta apstiprināšanai.

Tiesa secina, ka no videoierakstā fiksētā redzams, ka Transportlīdzekļa ātrums fiksēts ceļa zīmes Nr.323 "Maksimālā ātruma ierobežojums 30 km/h" darbības zonā, proti, nevis pirms zīmes, bet jau ceļa zīmes darbības zonā, proti, uzreiz aiz ceļa zīmes.

[12] Izvērtējot pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļus, konstatē, ka pārkāpums izdarīts, ceļa zīmes "Maksimālā ātruma ierobežojums" (30 km/h) darbības zonā, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu. Šādas ātruma ierobežošanas zonas tiek noteiktas vietās, kur ir intensīva satiksme, augsta gājēju plūsma un paaugstināts risks ceļu

satiksmes negadījumiem. Lietā nav konstatēti no Iesniedzēja gribas neatkarīgi vai citi īpaši (izņēmuma) apstākļi, kas būtu lieguši viņam ievērot normatīvo aktu prasības attiecībā uz atļauto braukšanas ātrumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina ka sūdzības Iesniedzējam sods piemērots pamatoti un pārkāpēja sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu.

[13] Tiesa atzīst, ka Iestāde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievērojusi sūdzības Iesniedzēja tiesības, pierādījumi novērtēti, pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā. Lēmums lietā ir likumīgs un pamatots. Lietā nav neviena objektīvi pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto Iestādes lēmumu.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Iestādes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams negrozīts, bet Iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Neskatoties uz to, ka sūdzības Iesniedzējs noliedz administratīvā pārkāpuma esību, tiesa norāda, ka sūdzības Iesniedzēja rīcībā ir saskatāms CSN 102.punkta pārkāpums.

Pretēji Sūdzības iesniedzēja norādītajam, tiesa neuzskata, ka Iestāde lietā būtu nepareizi novērtējusi pierādījumus. Tas vien, ka Iesniedzējs nepiekrīt tam kā Iestāde ir izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, nenozīmē, ka tie ir nepareizi izvērtēti un būtu pamats pieņemtā lēmuma atcelšanai.

[14] Ievērojot minēto un pamatojoties uz norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Iestādes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams negrozīts, bet Sūdzības iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 224.-228.pantu tiesa,

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas priekšnieka Jura Lūkasa 2025.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.RPP-25-1756-ls, bet /Persona A/sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Tiesnese K.Kraveca